

Jerzy Kehl

Ochrona obiektów muzealnych - symposium konserwatorskie w Warszawie

Ochrona Zabytków 38/1 (148), 72

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

fachowych w XIX i XX w. w Polsce;
 – dr K. Hodas (CSRS), *Ewidencja bibliograficzna w CSRS z wnioskiem jej unifikacji dla Grupy Roboczej*;
 – mgr M. Gumkowska (PRL), *Bibliografia konserwatorska w aspekcie unifikacji dla potrzeb Grupy Roboczej*;
 – red. N. Naumowa, inż. N. Rajkowa (LRB), *Działalność informacyjnopopularyzatorska i krótka historia rozwoju muzeów w LRB*;
 – mgr M. Sołtyśiak (PRL), *Działalność informacyjno-muzealna Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie*;
 – dr J. Netkova (CSRS), *Znaczenie zabytków z punktu widzenia turystyki w CSRS*;
 – inż. N. Rajkowa, red. N. Naumowa, (LRB), *Przystosowanie zabytków dla celów turystycznych w LRB*;
 – mgr J. Pilch (PRL), *Zagospodarowa-*

nie obiektów zabytkowych pod kątem turystyki w PRL.
 Ożywioną dyskusję wzbudziła sprawa ujednoczenia zapisu bibliografii konserwatorskiej dla potrzeb Grupy Roboczej, która publikuje ją od 1980 r. Wobec niemożności ujednoczenia norm zapisu bibliograficznego dla wszystkich krajów członkowskich GR, przyjęte zostały normy krajowe. Zunifikowany natomiast został zakres tematyczny bibliografii na podstawie propozycji strony polskiej. Drugą ważną sprawą dla działalności GR było ustalenie programu prac redakcyjnych przy wydawaniu „Biuletynu Grupy Roboczej”, którego pierwszy numer ukaże się w 1985 r. i będzie zawierał materiały z najważniejszych dotychczasowych dokonań GR. W przyjętym przez Komisję XI planie pracy na lata 1985–1990 do najciekawszych przedsięwzięć należy m.in.:

opracowanie i wydanie publikacji dotyczących informacji i popularyzacji zabytków w wydawnictwach, muzeach i turystyce krajów członkowskich oraz zorganizowanie wymiennych wystaw, m.in. o działalności Grupy Roboczej w latach 1978–1984 i o pracach archeologiczno-konserwatorskich Grupy Roboczej w Bałczuku.
 Po zakończeniu części oficjalnej zorganizowany został objazd na trasie: Toruń – Kowalewo Pomorskie – Golub-Dobrzyń – Radzyń Chełmiński – Chełmno – Papowo Biskupie – Toruń; po obiektach zabytkowych oprowadzał dr Zbigniew Nawrocki z toruńskiego Oddziału PP PKZ. W drodze powrotnej do Warszawy goście obejrzeli rezerwat archeologiczny w Biskupinie oraz zabytki Mogilna i Strzelna.

Krzysztof Nowiński

OCHRONA OBIEKTÓW MUZEALNYCH – SYMPOZJUM KONSERWATORSKIE W WARSZAWIE

W dniach 2–4 października 1984 r. na Zamku Królewskim w Warszawie odbyło się sympozjum konserwatorskie pt. „Ochrona obiektów muzealnych”, zorganizowane przez Polski Komitet Narodowy ICOM, Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz dyrektora Zamku Królewskiego w Warszawie. W sympozjum uczestniczyło ok. 100 osób reprezentujących różne dziedziny działalności konserwatorskiej w kraju. Obecni byli również goście z zagranicy: Szwecji, Danii, ZSRR i NRD.

Obrady otworzył referat dr F. Midury, zastępcy dyrektora Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków pt.: *Rola konserwatora w Muzeum*. Autor zwrócił uwagę na przyspieszone starzenie się zabytków w obecnych warunkach, przy zwiększającym się stale zanieczyszczeniu atmosfery, oraz przedstawił dotychczasowe osiągnięcia konserwatorstwa polskiego. Pomimo rzeczywistych osiągnięć, z wielu pozostałych referatów przedstawiających zagadnienia konserwatorskie w muzealnictwie, przebiegał niepokój o dalsze losy zabytków pozostających w muzeach. Zbiory nasze eksponowane są w przeważającej większości w starych, nie modernizowanych budynkach, a przechowywane w zatłoczonych, niejednokrotnie zawilgoconych, nieposiadających klimatyzacji magazynach. Mu-

zea mają źle zorganizowane zaplecze warsztatowe, zaopatrzeniowe i transportowe lub nie posiadają go wcale. Przy tym stanie rzeczy muzealna służba konserwatorska jest nieliczna, pozbawiona podbudowy laboratoryjnej, a kłopoty jej są odsuwane na dalszy plan. Problemy te szeroko omówili w swoich referatach prof. J. Bursze – dyrektor Muzeum Narodowego w Warszawie, mgr J. Prosnakowa – główny konserwator tego muzeum, mgr K. Bartel-Bochnak – główny konserwator Muzeum Narodowego w Krakowie, mgr M. Wodzińska i dr J. Kehl z Muzeum Narodowego w Warszawie. Z referatów gości na szczególną uwagę zasługują: I. Sandera, rektora Wyższej Szkoły Plastycznej w Dreźnie, *System kształcenia konserwatorów dzieł sztuki w NRD*; E. Fischer z Muzeum Historii Niemiec w Berlinie, *Specjalne zadania pracowni konserwatorskiej w wielodziałowym muzeum historycznym* i K. Jespersen z Danii, *Metoda suszenia – zamrażania w zastosowaniu do konserwacji drewna archeologicznego*. Pełny tekst referatów zostanie opublikowany przez Ośrodek Dokumentacji Zabytków w Warszawie. Ostatniego dnia obrad zebrani zgłosili liczne postulaty, część z nich zostanie przekazana do Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Postulaty najważniejsze:

1. Umożliwienie jednej z bibliotek podległych Ministerstwu zakupu zagranicznych wydawnictw konserwatorskich, szczególnie materiałów wydawanych przez ICC i ICROM. Zaopatrzenie tej biblioteki w urządzenia do powielania materiałów.
2. Zorganizowanie laboratorium pracującego na potrzeby muzealnictwa. Bazą do powstania takiego laboratorium może być już pracująca i posiadająca odpowiedni personel i podstawowy sprzęt Pracownia Ekologii i Metod Konserwatorskich przy Muzeum Narodowym w Warszawie. Pracownia ta już obecnie prowadzi prace dla wielu muzeów.
3. Podniesienie rangi głównego konserwatora muzeum do rangi zastępcy dyrektora ds. konserwatorskich.
4. Opracowanie norm światła, wilgoci, temperatury i skażenia atmosfery dopuszczalnych w muzeach. Opracowanie norm transportu obiektów zabytkowych i instrukcji dotyczących przemieszczania obiektów.
5. Poprawienie możliwości zaopatrzenia w działach konserwatorskich muzeów. Zebrani żałowali, że w tak podstawowym momencie sympozjum, jak podsumowanie wyników obrad i opracowanie postulatów, zabrakło na sali przedstawicieli Ministerstwa.

Jerzy Kehl